

ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಳಿರಿ (ಲೀವ್ ಬಣ್ಣೆ ಡೆ ಎಟ್ ಎ ಟೈಪ್‌೯೮೦) ಎಬ್ಬ ಮಾತಿನಂತೆ ನಾನ್ಯ ಈ ದಿನದ ಬಗ್ಗೆಯುಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗೆಳು ನಾವೆಂದುಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನಡೆಯಲ್ತೇವೆ. 'ನಾಳೆ' ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇಂದು ಮಾಡು, ಇಂದು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈಗಲೇ ಮಾಡು' ಎಂಬ ಮಾತಿನಂತೆ, 'ನಾಳೆ..ನಾಳೆ..'
ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕಾಣದ ಆ ನಾಳೆಗಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಮುಂದೂಡುವುದು ಬೇಡ.

ಆದರೆ ಈ ಬಾರಿ ಈ ಪವಾಡ ನಡೆದದ್ದಾದರೂ ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಕುಶುಹಲ ನನಗೀ ಸೋಮನ ಹೆಂಡತಿ ಪದ್ಧತಿನ್ನು ಕರೆದು ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟದೆ 'ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದಾದರೂ ಹೇಗೆ ಪಡ್ಡಿ?' ಎಂದು. ಆಗ ಸೋಮವ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಎ.ವ. (ಅಲ್ಲೋಹಾಲೀಕ್ಸ್ ಅನ್ಸೋನಿಮಸ್) ಎಂಬ ಸಂಭಂಜನೆಯ ತಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಒಂದುದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡರು.

'ಅಲ್ಲೋ ಸೋಮ, ಇಮು ವರ್ವ ಆಗದಿದ್ದಾದ್ದು ಈಗ ಹೇಗಾರ್ಯೋ.' ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಸೋಮ 'ಮೋದಮೋದಲು ನನಗೆ ಮದ್ದವನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಬಂತ ಕ್ಷಮಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸದ್ಗುರು ಒಂದು ದಿನದ ಪ್ರಕಾರ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು

ಪ್ರಯೋಜಿಸು ಎಂದು ಹುರಿದುಂಬಿದ್ದರು. 'ಇವಕ್ಕೊಂದು ದಿನ ಮದ್ದಾಪಾನ ಮಾಡದೆ ಇರು, ಈ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ದುಡಣಿಧಾರ ಮಾಡ' ಎನ್ನುವ ನಿಯಮವನ್ನು ವಿಧಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಕವ್ಯಪಟ್ಟಣ ಮದ್ದಾಪಾನವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದಾಗ ನಷ್ಟನ್ನೇ ನಾನು ನಂಬಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಮ್ಮೇಕ್ಕೆ ವರ್ವಗಳಿಂದ ನಾನು ನಾಳೆಯಿಂದ ಈ ದುರಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನತ್ತೆಲೇ ಬಂದೆ. ಆದರೆ ಆ ನಾಳೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ, ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ, ಆ ಸಂಭಂಜದ ಸಜ್ಜನರ್ 'ಒಮ್ಮೆಗೆ ಒಂದೇ ದಿನ ಸಾಕು.' ಈ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸು' ಎನ್ನುವ ಸಾಂಪಾಲನ್ನು ಸ್ವಿಕರಿಸಿ ಗೆದ್ದಾಗ ನನಗಾದ ಅರ್ಮಾಗ್ನಿಕರ ಅನುಭವ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ ! ಅದು ಮತ್ತೊಂದು ದಿನಕ್ಕು ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಆ ಸಂತಸದ ಭಾವ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು ಹೋಯಿತು. ಕುಡಿತದ ಶಿಂಗಿಂತಲೂ ಈ ಸಂತಸದ ಅನುಭವವೇ ಹಿತವನ್ನಿಂತ್ತು. ಅಂತೂ ನನ್ನ ಮನದಾಳದ ಸಂಕಲ್ಪ ಹೀಗೆ ಕೈಗೂಡಿತು.. ಎನ್ನುತ್ತಾ ಭಾವುಕನಾಗಿ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂಚಿನ ನೀರನ್ನು ಬರೆಸಿಕೊಂಡ.

ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿ...

ಅಂತೂ ಒಂದು ದಿನದ ದ್ವಾರ ನಿಧಾರದ ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಸೋಮ ಬಹುದಿನಗಳಿಂದ ಅಂಟಕೊಂಡಿದ್ದ ದುಶ್ಚಂಪೋಂದನ್ನು ವರ್ಜಿಸಿ ಯಶ್ಸಿಯಾಗಿದ್ದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ದುರಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಹಾಗೂ ಸದಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಮಾಡತ್ತೆಲೇ ಇರುತ್ತೇವೆ. ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ವರ್ಜಿಸುವ.. ಕೇಳಬವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ.. ಸಮಯ ಪರಿಪಾಲನೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ.. ವ್ಯಾಯಾಮವನ್ನು ತಪ್ಪಿದೇ ಮಾಡುವ.. ಹೀಗೆ ನಾವು ಮಾಡುವ ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿತ್ತು ಹೊಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಅವುಗಳ ಪಾಲನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಶಾಖ ಮುಹೂರತಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕಾರಣತ್ತೇ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅದು ಹುಟ್ಟಿಕ್ಷಬ್ದ ದಿನವಾದರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಹೊಸ ವರ್ವದ ಮೋದಲ ದಿನ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ವಿವಾಹ ವಾರ್ಷಿಕೋಳೆತ್ವದ ದಿನ... ಹೀಗೆ ಬಚ್ಚಿಬ್ಬರು ಒಂದು ಶುಭ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬದಲ್ಲಿಯೇ ವರ್ವಗಳನ್ನು ಕಳೆದಿರುತ್ತೇವೆ. ಬಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಅದು ಯಾವುದೋ ಒಂದು 'ನಾಳೆ'ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ 'ನಾಳೆ ಮಾಡತ್ತೆನೇ' ಎಂಬ ವ್ಯಾಧಿಯಿಂದ ನಾವು ಮೋದಲು ಹೊರಬರಬೇಕು. 'ಇವಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿರು ದಿನ, ಈ ಸಮಯವೇ ಬಿಟ್ಟಿರು ಸಮಯ' ಎಂಬ ಅಲ್ಲೋಚನೆ ನಮ್ಮದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮರುಕಳಿಸಿದಾಗ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂತಸ ಹಾಗೂ ಸಯ್ಯಿಸಿ ನಮ್ಮದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಬೆಂಬತ್ತೆ ಒಂದು ಧನಾತ್ಮಕ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಆತ್ಮಷ್ಣೀಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಯಶ್ಸಿನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಂಡಿತಾ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ, 'ನಾಳೆಯಿಂದ' ಎನ್ನು ವಿರೇಕೆ ? ಬಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಬಿಟ್ಟಿರುವನ್ನು ಆರಂಭಿಸೋಣ, ಇಂದೇ ಜೀವಲಿಕೆಯಿಂದ ಬದುಕಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಫಲತೆಯನ್ನು ಕಾಣೋಣ.

ದಿನದಂದು ಮೋದಲು ನಮ್ಮಿಷ್ಟದಂತೆ ಬದುಕಲು ಕಲೆಯಬೇಕು. ನಾಳೆ ಎನ್ನುವುದು ಕಲ್ಲುವೆ, ಆದರೆ ಈ ದಿನ ವಾಸ್ತವ! ಹೇಗಿದ್ದಾಗ ಬದುಕನ್ನು ನಮ್ಮ ಆಶಯದಯ ಆರಂಭಿಸಲು ಆ ಕಲ್ಲುನೆಯ ನಾಳೆಗೆ ಏಕೆ ಮುಂದೂಡಬೇಕು..? ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನಮಗಾಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಯಮ ಬೇಡ ಬದುಕಣ ಹೊಸ ಶ್ವಲಿಯ ಶುಭಾರಂಭ ಮಾಡಬಹುದಿಲ್ಲವೇ..? ಹೌದು, ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಈ ದಿನವನ್ನು ಗಿರಿಷ್ಟ ಒಳಿಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದಿನದಂದೇ ಅರ್ಥಪೂಜಾವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನದಾಳದ ಬಯಕೆಯಿಂತೆ ಬದುಕಿ ಸಂತ್ಪತ್ತ ಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕು.

ಬೇಳೆಗೆ ವಿದ್ದೂಡನೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಸ್ತುತಾಗಿರುವ ನಮ್ಮೆದುರು ಇರುವ ಈ ದಿನದಲ್ಲಿ 'ನಾನು ಹೇಗಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಶಿಂಫಿ' ಎಂಬುದನ್ನು ಒಮ್ಮೆಯೋಚಿಸಿ ಆ ರೇತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರದರೆ ಸರಿ. ಆ ನಮ್ಮ ನಡೆಯೇ ನಮ್ಮ ನಾಳೆಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ನಾಳೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಸುಂದರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಾಳನ ಬಗ್ಗೆ ಅನಗ್ತೆವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವುದೂ ಬೇಡ. ನಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಾದ ಸಿಹಿತಿಂದಿಯನ್ನು ವರ್ಜಿಸುವದಿರಬಹುದು, ಪ್ರಸ್ತುಕ ಓದುವದಿರಬಹುದು, ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡುವದಿರಬಹುದು, ಕೊಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಎಲ್ಲ ರೂಡನೆ ಸಹಸ್ರೇಯಿಂದ ಇರುವದಿರಬಹುದು, ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಂಡೆಲಿಯನ್ನು ತಲುಪುವದಿರಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಅದು ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಅದನ್ನು ಈ ದಿನವೇ ಪರಿಪಾಲಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬೇಕು. ಅದು ನಮ್ಮೊಳಿಗಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪೂರೇಟಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ನಿಲುಕದ ನಾಳೆಯಿಂದ ನಾನು ಮನದ ಸಂಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಬದ್ದಿಯ ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮದಾಗಿರುವ ಈ ದಿನದಂದೇ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವ ಸಾಂಪಾಲನ್ನು ಸ್ವಿಕರಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಿಹಿವ ಗೆಲುವ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮೆದುರು ಕಾಣಿಸ್ತಿರುವ ಈ ದಿನವೇ ನಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆ ಬದುಕಿ ತೋರಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮಿಷ್ಟದಂತೆ ನಡೆದು ದಿನವು ಮುಗಿದಾಗ ಮನಸ್ಸು ಬಿಟ್ಟಿಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಹಿಗ್ಗತ್ತದೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಮನೋಭಿಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಆ ದಸೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಗಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮರುಕಳಿಸಿದಾಗ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂತಸ ಹಾಗೂ ಸಯ್ಯಿಸಿ ನಮ್ಮದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಬೆಂಬತ್ತೆ ಒಂದು ಧನಾತ್ಮಕ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಆತ್ಮಷ್ಣೀಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಯಶ್ಸಿನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಂಡಿತಾ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ, 'ನಾಳೆಯಿಂದ' ಎನ್ನು ವಿರೇಕೆ ? ಬಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಬಿಟ್ಟಿರುವನ್ನು ಆರಂಭಿಸೋಣ, ಇಂದೇ ಜೀವಲಿಕೆಯಿಂದ ಬದುಕಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಫಲತೆಯನ್ನು ಕಾಣೋಣ.